

[Fogh Rasmussen]

kustricks, det er trylleri, hvor det står hen i det uvisse, hvordan resultaterne opnås. Triniøkonomi er i virkeligheden det mest dækkende udtryk for Socialdemokratiets nye økonomiske plan.

Nu har jeg ved forskellige lejligheder undret mig over, hvordan hr. Svend Auken så lemfældigt kunne omgå de nøgterne økonomiske kendsgerninger, men jeg fandt forklaringen forleden dag, da jeg læste B.T. mandag den 20. april, hvori der bl.a. var et interview med hr. Svend Auken. Der stod mange interessante ting – jeg synes i øvrigt, det var et vældig godt interview – og dér afslørede hr. Svend Auken også, hvordan han kan nå frem til de lemfældige resultater, som vi så ofte får berettet her i folketingsalen. Det gør hr. Svend Auken ved at afsløre, hvordan han læser økonomiske rapporter, og det fremgår af interviewet, at hr. Svend Auken læser økonomiske rapporter på den måde, siger han: dem har jeg lært mig selv at læse skråt. Det vil sige, jeg starter foroven og går skråt ned lige til konklusionen, og hvis konklusionen ikke er, som jeg havde forudset fra starten, først da går jeg rapporten grundigt igennem. Det forklarer jo, hvorfor hr. Svend Auken så tit fremkommer med forkerte oplysninger her i salen.

Jeg tror, hr. Svend Auken skulle gøre sig til vane at læse økonomiske rapporter, som han har annonceret han vil læse digtsamlinger, nemlig ved at give sig tid til at studere dem grundigt. Det vil spare Folketinget for en del af de vildfarelser, som vi også i dag har hørt hr. Svend Auken gøre sig skyldig i.

På den baggrund føler jeg så meget stærkere trang til at takke statsministeren for den unægtelig fyldige og grundige redegørelse, som Folketinget har modtaget.

Hr. Svend Auken syntes, den var tung, trælsum, lidet inspirerende – det var lidt i den stil, hr. Svend Auken karakteriserede statsministerens redegørelse. Men hr. Svend Aukens tale dokumenterede egentlig berettigelsen af statsministerens måde at gribe sagen an på, for hr. Svend Auken afslørede jo en fundamental mangel på kendskab til alle de ting, regeringen har sat i værk for at styrke eksporten. Nu har hr. Svend Auken en samlet redegørelse, et katalog, over alle disse mange initiativer, som regeringen har iværksat, og det synes jeg der er grund til at takke statsministeren for.

I øvrigt er forespørgslen vældig interessant, ikke så meget fordi forespørgerne ønsker en debat om, hvordan vi kan støtte eksporten og nedbringe gældsætningen til udlandet, det er kun meget naturligt, nej, forespørgslen er først og fremmest interessant, fordi den er stillet af Socialdemokratiet og SF i fælleskab. Det er tydeligt, at de to partier er begyndt at søge tættere sammen, og det understreges jo også af, at de har fremsat et fælles forslag om motiveret dagsorden her i dag.

Senest har Socialdemokratiet fremlagt et såkaldt nyt økonomisk program, som hedder »Efter de 5 spildte år«, og da jeg så overskriften, troede jeg faktisk, det var Socialdemokratiets egen karakteristik af deres indsats i oppositionstiden. Men dette program er udtryk for et heftigt frieri til SF, og vi kan konstatere i dag, at de kræfter i Socialdemokratiet, som har advaret imod den megen smisken for SF, har tabt.

Alliancen mellem de to partier er nu ved at være beseglet. Det røde kabinet tager en fastere og fastere form.

Det vil vi fra Venstres side overhovedet ikke beklage. Det er kun godt, at vælgerne ved det kommende valg er klar over, at der eksisterer to alternativer, firkloverregeringen og det røde kabinet.

Men ellers er baggrunden for forespørgslen jo alvorlig nok. Der er ingen grund til at skjule, at udviklingen i betalingsbalancen er klart utilfredsstillende, og for Venstre har det førsteprioritet at fjerne underskuddet på betalingsbalancen. Forudsætningen for fortsat fremgang i beskæftigelsen er nemlig, at underskuddet på betalingbalancen bliver vendt til overskud.

Det var en stor opgave, firkloverregeringen overtog i 1982, da den socialdemokratiske regering gav op. Firkloverregeringen overtog en udlandsgæld på 155 mia. kr. Siden da er der betalt 98 mia. kr. i renter af denne gæld, og havde der ikke været denne renteudgift, ville der i den forløbne periode have været samlet et overskud på 4 mia. kr., og udlandet ville i dag have skyldt Danmark penge, hvis firkloverregeringen havde overtaget et gældfrit samfund.

Dertil kommer, at produktionsapparatet var totalt nedslidt i 1982 efter flere års tilbagegang i erhvervslivets investeringer.